

Депресија

Пример из клиничке праксе:

„Пацијенкиња М. Д., 54 године стара, по занимању домаћица. Хетероanamнестичке податке даје супруг: “ Докторе, то је била жена за пример . . . Увек тачна, прецизна, код ње је увек све било на свом месту . . . . Позната је била по томе . . . У психичком смислу променила се пре двадесетак дана . . . Повукла се у себе, почела је оскудно да комуницира, чак и са нама укућанима . . . . Постепено је губила вољу да уради и најједноставније кућне послове . . . По цео дан лежи у постељи, као да ништа више не може да је заинтересује . . . Тек на инсистирање укућана, после извесног времена, тихим гласом „процеди” по неку реч . . . Каже да јој је јако тешко и да овако више не вреди живети . . . Још да кажем да је скоро у потпуности изгубила апетит, храну узима искључиво на наш наговор . . . Рано се ујутру буди. . . “ При прегледу болесница има тужан, забринут израз лица, са знаком омеге на челу, погледа упртог у под. Вербална комуникација се отежано успоставља и одржава. Углавном, тек после дужег инсистирања, одговара на постављена питања и то кратко, тихим, монотоним гласом, без неопходне модулације. Стиче се утисак да је склона да заплаче, али као да и за то више нема снаге. Предложеном хоспитализацију добровољно прихвата.“

Манична епизода

Пример из клиничке праксе:

„Пацијент С. М., 31 година, по занимању машински техничар, хетероанамнестичке податке даје мајка: “Болест је почела пре месец дана . . . . До сада није психијатријски лечен . . . . Изенада је променио понашање, постао је упадљиво весело, раздраган, говорљив, врло покретан. . . . Био је пун идеја, врло предузимљив . . . . Правио је планове како да започне велики бизнис . . . . Чак је предузимао радње да региструје предузеће за велетрговину “ExportImport”, са амбицијама да се бави извозом пољопривредних производа у земље запада . . . . Уопште, све ово време имао је јако високо мишљење о себи, како је леп, паметан, како му све иде од руке, како га срећа хоће и сл . . . . У неколико наврата, када је одлазио од куће, имао је конфликтне ситуације са непознатим људима на улици и у кафани . . . . У два- три наврата чак се и потукао . . . . Ноћу је мало спавао . . . . Због свега овога морали смо да га доведемо на лечење . . . . ” При прегледу пацијент упадљиво веселог израза лица, брзо говори, живо гестикулира, не држи га место. О себи говори у суперлативима, на моменте хоће да запева, да исприча неки виц. . . . Медицинској сестри која је присутна у шали „добацује”. Хоспитализацију нерадо прихвата.“